

RECENSION

John Krasinski och Maya Rudolph

Originaltitel Away we go
Svensk titel Away we go
Regi Sam Mendes
Producent Sam Mendes, Peter Saraf & Edward Saxon
Manus : Dave Eggers & Vendela Vida
Foto Ellen Kuras
Roller : John Krasinski, Maya Rudolph, Allison Janney, Maggie Gyllenhaal, Jeff Daniels m fl.
USA 2009
Längd i tid 1 tim 38 min
Censur tBarntillåten
Distributör Svensk Filmindustri AB

Away We Go

Begynnande föräldraskap på film och dess olika panikstadiet. Ur komedisyndvinkel har genren nått fina resultat i både *Knocked up* (2007) och *She's having a baby* (1988). Nu är det dags för Sam Mendes (*American beauty* och *Revolutionary road*) att ge sig in i leken.

Burt och Verona är runt 30 och ska snart bli mor och far. De har nyligen flyttat in i en liten lya i djupaste Colorado-skogen för att bo så nära Burts föräldrar som möjligt. Veronas egna har omkommit i en olycka några år tidigare. Vid en middag avslöjar dock de framtida farföräldrarna att de ska flytta till Belgien och kommer att missa sitt barnbarns födelse. Burt och Verona ser som ända utväg att försöka leta upp ett nytt ställe att flytta till. Vad som börjar som barnpanik utvecklas till en vacker liten road movie där jakten på det perfekta boendet blir en resa genom USA och tveksamma pedagogikmetoder.

Kultförfattaren Dave Eggers (*Ett hjärtslitande verk av förbluffande genialitet*) har skrivit manuset ihop med sin fru Vendela Vida. *Away we go* har en välskriven och finstämd story. De gamla vännerna som paret hälsar på överstiger ofta gränsen för vad som kan kategoriseras som grovhuggna karikatyrer. Men eftersom greppet är helt medvetet dras man lätt med i galenskapen och skrattar med en liten klump i magen. Det som kan tyckas vara aningen för smart på sina ställen är samtidigt vackert bitterljuvt och hoppfull på samma gång. Man anar att många av manusförfattarnas egna nojor och paranoida tankar har smugit sig in i historien. Karaktärerna tvekar på sig själva, känner kval inför framtiden och ser tragiska familjesituationer framför sig.

Strävan efter mognad, paniken över att inte vara tillräckligt ansvarstagande och att försöka hitta sina rötter för att slå sig ner kan kännas igen, framför allt hos småbarnsföräldrar. Man måste inte ha ett ordnat liv när man är 34. Allt man vill är att vara världens bästa förälder. *Away we go* nuddar vid alla dessa tankegångar och gör det på ett humant sätt. Filmen vill också understryka att du inte kan lära dig av andra hur du ska uppfostra ditt barn. När Burt och Verona besöker sina barnomsksamrater, syskon och avlägsna vänner blir de bittert påmind om att det inte finns något sätt som liknar den andres eller är det korrekta. Följ dina egna principer och låt dig inte slås ner och påverkas för mycket av omgivningen. Kanske en ganska given slutledning men svårt att skapa trovärdigt på film. Sam Mendes lyckas förvånansvärt väl.

Fredrik Söderlund